

72

Obrazac 20.
IZVJEŠĆE STEČAJNOGA UPRAVITELJA O TIJEKU STEČAJNOGA
POSTUPKA I STANJU STEČAJNE MASE

Nadležni trgovački sud : Zagreb

Poslovni broj spisa: St-73/05

Dužnik (ime i prezime / tvrtka ili naziv, OIB, adresa / sjedište):

Stečajna masa iza ASTRA d.o.o. u stečaju, Tina Ujevića 13

Zagreb, OIB: 88301264204

TRGOVAČKI SUD 2
 U ZAGREBU
PRIMLJENO
11-12-2017
 poštom — neposredno
 u..... primj. .... priloga
 pristojba .....

77

I. TIJEK STEČAJNOGA POSTUPKA U RAZDOBLJU DO 23.11.2017. g.

Stečajni postupak je zaključen dana 08.05.2014. godine.

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 11.listopada 2017. godine donijeto je rješenje o nastavku stečajnog postupka a 28. studenog 2017. godine upisana je stečajna masa iza Astra d.o.o. u stečaju u sudski registar.

Dodijeljen je novi OIB stečajnoj masi broj **88301264204**

Otvoren je žiro račun broj IBAN:HR63 2390 0011 1010 2226 3 kod HPB

Tražbine vjerovnika I višeg isplatnog reda isplaćene su u iznosu od 27% od utvrđenih tražbina, po završnoj diobi.

Izvršena je rezervacija sredstava za tražbine vjerovnika I višeg isplatnog reda koje su osporene a parnice su bile u tijeku u momentu zaključenja stečajnog postupka.

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 13.studenog 2014. godine dana je suglasnost za osnivanje pologa kod Trgovačkog suda u Zagrebu u iznosu od 192.304,78 kuna za stečajne vjerovnike i 1.077.198,50 kuna radi osiguranja sredstava potrebnih za namirenje predvidivih obveza stečajne mase.

Prilog: Kopija Rješenja

Kopija dokaza o izvršenom pologu

U međuvremenu sam zaprimila presudu za vjerovnika Ključević Višnjicu P-2419/09 kojom utvrđuje se da je osnovana tražbina tužiteljice prema tuženici, I višeg isplatnog reda u iznosu o 156.862,82 kune i nalaže se tuženici naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 49.062,50 kuna.

Za vjerovnika Ključević Višnjicu rezervirana su sredstva u iznosu od 45.505,80 kuna te za troškove spora u predmetu P-2419/09 u iznosu od 30.000,00 kuna

Prilog: Kopija presude P-2419/09 (novi broj 1704/15) koja je pravomoćna
Kopija dopisa odvjetnika vjerovnika Ključević Višnjice

predlažem

Iz osnovanog pologa za stečajne vjerovnike na Trgovačkom sudu u Zagrebu izvršiti isplatu vjerovniku Ključević Višnjici, Stubička 429, Bukovje u iznosu od 45.505,80 kuna, te troškove spora P-2419/09 – iz osnovanog pologa za namirenje predvidivih obveza stečajne mase u iznosu od 30.000,00 kuna
na žiro račun HR25 2340009-1360322541 kod PBZ račun punomoćnika Zajednički odvjetnički ured T.Tončić i I.Urek OIB 02918257326

Nadalje vjerovnik Gorka Varga iz Zagreba, M.Trnine 28 tužbu je povukla, a za koju su bila rezervirana-deponirana sredstva u iznosu od 13.278,42 kune u parnici P-5133/08 te troškovi spora u iznosu od 8.750,00 kuna pa

Prilog: Kopija rješenja TS Zg u predmetu P-5133/08

predlažem

Iz osnovanog pologa za stečajne vjerovnike na Trgovačkom sudu u Zagrebu izvršiti isplatu na račun stečajnog dužnika IBAN: HR63 2390 0011 1010 2226 3 kod HPB iznos od 13.278,42 kune, i sredstva rezervirana za troškove spora P-5133/08 – iz osnovanog pologa za namirenje predvidivih obveza stečajne mase u iznosu od 8.750,00 kuna

Nadalje pravomoćnom presudom Trgovačkog suda P-964/09 odbijen je tužbeni zahtjev radi utvrđenja da je tražbina tužitelja Zagrebačke tvornice obuće d.o.o. kao stečajnog vjerovnika drugog isplatnog reda u iznosu od 6.934.702,74 kn osnovana, kao neosnovana.

Prilog: Kopija presude

predlažem

iz osnovanog pologa za namirenje predvidivih obveza stečajne mase (rezervirana sredstava za troškove spora u predmetu P- 964/09) u iznosu od 227.637,50 kuna izvršiti isplatu sa sudskog pologa na žiro račun stečajnog dužnika IBAN: HR63 2390 0011 1010 2226 3 kod HPB

II STANJE STEČAJNE MASE

Na žiro računu stečajnog dužnika nema nikakvih sredstava.

Po pravomoćnoj presudi Trgovačkog suda u Zagrebu P-964/09 podnijet je zahtjev

za izravnu naplatu.

II. RADNJE KOJE ĆE SE PODUZETI U NAREDNOM RAZDOBLJU

U koliko naplatimo potraživanje po pravomoćnoj presudi P-964/09 dat ćemo prijedlog za diobu.

U Zagrebu 08.12.2017.

Stečajni upravitelj

Branka Malbašić

24-11-2014

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

72.St-73/05

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po stečajnom sucu Nikoli Ribariću, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ASTRA d.o.o. - u stečaju, Zagreb, Nova Ves 11, OIB: 56540909136, MBS: 080098753, dana 13. studenoga 2014. godine

riješio je

I Daje se suglasnost stečajnom upravitelju za osnivanje pologa kod Trgovačkog suda u Zagrebu u iznosu od 192.304,78 kuna (stodevedesetdvijetisučetristočetirikuneisedamdesetosamlipa) na računu IBAN: HR9223900011300000460, otvoren kod Hrvatske poštanske banke d.d., poziv na broj St-73/2005, za stečajne vjerovnike:

- 45.505,80 kn za stečajnog vjerovnika prvog višeg isplatnog reda VRHOVEC KLJUČEVIĆ VIŠNJICA, STUBIČKA 429, BUKOVJE, do pravomoćnog okončanja parničnog postupka P-2419/09,
- 13.287,42 kn za stečajnog vjerovnika prvog višeg isplatnog reda VRGA GORKA (iza pok. Nikole Vrge), MILKE TRNINE 2, ZAGREB, do pravomoćnog okončanja parničnog postupka P-5133/08,
- 5.328,09 kn za stečajnog vjerovnika prvog višeg isplatnog reda HARMINA ANKICA, CVETKOVIĆEV PUT 7, ZAGREB, do pravomoćnog okončanja parničnog postupka Pr-2458/08,
- 10.377,73 kn za stečajnog vjerovnika prvog višeg isplatnog reda TURK MARICA, I JAZBINSKI GAJ 26, ZAGREB, do pravomoćnog okončanja parničnog postupka P-681/05,
- 20.987,80 kn za stečajnog vjerovnika prvog višeg isplatnog reda GOTOVAC ANA, IVANA VISINE 7, ZAGREB, do pravomoćnog okončanja parničnog postupka P-5143/08,
- 16.823,65 kn za stečajnog vjerovnika prvog višeg isplatnog reda JAGUŠT RUŽICA, ČEŠNJAKOVA 29, ZAGREB, do pravomoćnog okončanja parničnog postupka Pr-77/05,
- 21.139,31 kn za stečajnog vjerovnika prvog višeg isplatnog reda KRESNIK JASMINKA, NOVA VES 4, ZAGREB, do pravomoćnog okončanja parničnog postupka Pr-531/12,
- 3.885,17 kn za stečajnog vjerovnika prvog višeg isplatnog reda TOMURAD ANA, ALEJA LIPA 39, ZAGREB, do pravomoćnog okončanja parničnog postupka Pr-20989/04,

- 19.705,23 kn za stečajnog vjerovnika prvog višeg isplatnog reda ARBANAS BARICA, HRAŠĆANSKA 69, ZAGREB, do pravomoćnog okončanja parničnog postupka P-1305/09,
- 25.454,90 kn za stečajnog vjerovnika prvog višeg isplatnog reda JAKŠIĆ IVAN, V. VARIĆAKA 8/3, ZAGREB, do pravomoćnog okončanja parničnog postupka Pr-891/06,
- 9.809,68 kn za stečajnog vjerovnika prvog višeg isplatnog reda KRIŽAIĆ ŽELJKO, III STRUGE 32, ZAGREB, do pravomoćnog okončanja parničnog postupka P-6095/10.

II Daje se suglasnost stečajnom upravitelju za osnivanje pologa kod Trgovačkog suda u Zagrebu u iznosu od 1.077.198,50 kuna (milijunsedamdesetsedamtisućastodevedesetsamkunaipedesetlipa) na računu IBAN: HR9223900011300000460, otvoren kod Hrvatske poštanske banke d.d., poziv na broj St-73/2005, radi osiguranja sredstava potrebnih za namirenje predvidivih obveza stečajne mase:

- 30.000,00 kn za troškove postupka u predmetu P-2419/09 Trgovački sud u Zagrebu do pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka,
- 8.750,00 kn za troškove postupka u predmetu P-5133/08 Trgovački sud u Zagrebu do pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka,
- 8.750,00 kn za troškove postupka u predmetu Pr-2458/08 Općinski sud u Zagrebu do pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka,
- 8.750,00 kn za troškove postupka u predmetu P-681/05 Trgovački sud u Zagrebu do pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka,
- 8.750,00 kn za troškove postupka u predmetu P-5143/08 Trgovački sud u Zagrebu do pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka,
- 8.750,00 kn za troškove postupka u predmetu Pr-77/05 Općinski sud u Zagrebu do pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka,
- 8.750,00 kn za troškove postupka u predmetu Pr-531/12 Općinski sud u Zagrebu do pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka,
- 8.750,00 kn za troškove postupka u predmetu Pr-20989/04 Općinski sud u Zagrebu do pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka,
- 8.750,00 kn za troškove postupka u predmetu P-1305/09 Trgovački sud u Zagrebu do pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka,
- 8.750,00 kn za troškove postupka u predmetu Pr-891/06 Općinski sud u Zagrebu do pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka,
- 8.750,00 kn za troškove postupka u predmetu P-6095/10 Trgovački sud u Zagrebu do pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka,
- 227.637,50 kn za troškove postupka u predmetu P-964/09 Trgovački sud u Zagrebu do pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka,
- 732.061,00 kn za troškove postupka u predmetu P-239/08 Trgovački sud u Bjelovaru do pravomoćnog okončanja tog parničnog postupka.

Obrazloženje

Nakon završne diobe i zaključenja stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom, stečajni upravitelj je predložio, u završnom računu i podnescima od 08.07.2014. godine i 10. studenoga 2014. godine, osnivanje pologa radi podmirenja predvidivih obveza stečajne mase i osnivanje pologa za stečajne vjerovnike I višeg isplatnog reda, u iznosima u kojima bi isti sudjelovali u postotku završne diobe, sve tako dugo dok se pravomoćno ne završe parnice u kojima se utvrđuje osnovanost njihovih prijavljenih tražbina.

Odredbom članka 194. Stečajnog zakona (NN 46/96., 29/99, 129/00, 0 123/03, 82/06, 116/10, 116/10 25/12, 133/12; dalje u tekstu SZ) određeno je kako će iznose odvojene prilikom završne diobe stečajni upravitelj uz suglasnost stečajnog suca, a za račun zainteresiranih osoba, položiti kod suda ili javnog bilježnika.

Temeljem naprijed navedene odredbe stečajni upravitelj je predložio da se deponiraju novčana sredstva za stečajne vjerovnike I višeg isplatnog reda, u iznosima u kojima bi isti sudjelovali u postotku završne diobe, sve tako dugo dok se pravomoćno ne završe parnice u kojima se utvrđuje osnovanost njihovih prijavljenih tražbina. Slijedom navedenoga odlučeno je kao pod točkom I izreke rješenja.

Kako je stečajni upravitelj dužan osigurati sredstava potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, te kako dužnik još uvijek vodi parnice radi kojih mogu nastati troškovi koji se namiruju kao obveze stečajne mase stečajni je sudac prihvatio prijedlog stečajnog upravitelja o osnivanju pologa za namirenje predvidivih obveza stečajne mase u iznosu od 1.077.198,50 kuna, temeljem članka 87.a Stečajnog zakona. Slijedom navedenoga odlučeno je kao pod točkom II izreke rješenja.

Zagreb, 13. studenoga 2014.

Stečajni sudac:
Nikola Ribarić v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja može se uložiti žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana. Žalba se ulaže putem ovog suda u 2 primjerka.

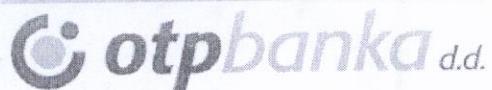
Za točnost otpřavka
ovlašteni službenik
Željka Rončević

2432

POTVRDA: Nalog je poslan na izvršenje 24.11.2014 11:23 - NEPROVEDEN

Domovinskog rata 3, 23000 Zadar OIB: 52508873833

PLATITELJ: naziv (ime) i adresa

ASTRA D.O.O. U STEČAJU

NOVA VES 11

10000 ZAGREB

PRIMATELJ: naziv (ime) i adresa

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU-SUDSKI DEPOZIT

AMRUŠEVA 2-II

ZAGREB

Šifra namjene

Datum podnošenja

24.11.2014

Datum valute

24.11.2014

Iznos odobrenja

1.269.503,28 HRK

Broj računa platitelja / IBAN

HR2824070001100166856

Model

Poziv na broj platitelja

Broj računa primatelja / IBAN

HR9223900011300000460

Model

Poziv na broj primatelja

HR00

7305

Opis

St-73/2005 Astra d.o.o. u stečaju

polog

Referent autorizacije: BRANKA MALBAŠIĆ (24.11.2014, 11:23)

Referent slanja na izvršenje: BRANKA MALBAŠIĆ

NAPOMENA:

Nalogodavac može ovaj nalog povući prije izvršenja. Nalog će biti izvršen ukoliko bude dostatno sredstava na računu i ne bude blokiran.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II.

Poslovni broj: 21. P-1704/15-29

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužiteljice Višnjice Ključević iz Bistre, Bukovje, Stubička 429, OIB: 41108425629, koju zastupaju Tomislav Tončić i Ivica Urek, odvjetnici u Zagrebu, Teslina 3, protiv tuženice Stečajne mase iza ASTRA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Nova Ves 11, OIB: 56540909136, koju zastupa Davorka Huljev, odvjetnica u Zagrebu, Miramarska 13D, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, nakon javne glavne rasprave zaključene u prisutnosti Mirele Blažević, zamjenice punomoćnika tužiteljice i Igora Šeparovića, zamjenika punomoćnice tuženice, dana 29. rujna 2017.

presudio je

I. Utvrđuje se da je osnovana tražbine tužiteljice prema tuženici, I. višeg isplatnog reda, u iznosu od 156.862,82 kn.

II. Odbija se tužbeni zahtjev, kao djelomično neosnovan, u dijelu kojim se traži utvrđenje osnovanosti tražbine tužiteljice prema tuženici I. višeg isplatnog reda u iznosu od 11.677,18 kn.

III. Odbacuje se tužba u dijelu kojim se zahtijeva isplata iznosa od 168.540,00 kn kao nedopuštena.

IV. Nalaže se tuženici naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 49.062,50 kn, u roku od 8 dana.

V. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 44.100,00 kn, kao neosnovan.

VI. Odbija se u cijelosti zahtjev tuženice za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužiteljica u tužbi navodi da je pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-861/96 od 2. ožujka 1998., utvrđeno da odluka o otkazu ugovora o radu koju je pravni prednik tuženice donio 5. veljače 1996. nije dopuštena, slijedom čega da radni odnos tužiteljice i pravnog prednika tuženice nije prestao te je naloženo pravnom predniku tuženice vratiti tužiteljicu na njeno dotadašnje radno mjesto s danom 10. veljače 1996. Međutim, pravni prednik tuženice da tužiteljicu nije vratio na rad niti joj je isplatio plaću koju joj duguje od 10. veljače 1996. pa na dalje, u mjesečnom iznosu od najmanje 1.000,00 kn, slijedom čega tužiteljica potražuje isplatu plaće za razdoblje od 10. veljače 1996. do 31. listopada 1999. u iznosu od 44.000,00 kn s zateznim kamatama na pojedine mjesečne iznose, isplatu plaće za razdoblje od 1. studenog 1999. do vraćanja na rad u mjesečnim iznosima od po 1.000,00 kn s zateznim kamatama od 15. u mjesecu za prethodni mjesec te plaćanje doprinosa i poreza na i iz plaće.

U odgovoru na tužbu prednik tuženice navodi da je u istovjetnim postupcima za isplatu plaće koju su protiv njega pokrenuli drugi radnici sud odbio tužbene zahtjeve zbog nastupanja zastare, slijedom čega smatra da bi i tužbeni zahtjev tužiteljice trebalo odbiti jer je njeno potraživanje zastarjelo.

U očitovanju na odgovor na tužbu tužiteljica navodi da je zastarni rok za potraživanje naknade plaće počeo teći tek pravomoćnošću presude Općinskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-861/96 od 2. ožujka 1998., kojom je utvrđeno da je otkaz ugovora o radu nedopušten i da se tužiteljica treba vratiti na dotadašnje radno mjesto, a kako je tužba u ovom predmetu podnesena 25. studenog 1999., to da zastara nije mogla nastupiti.

Kako je nad pravnim prednikom tuženice otvoren stečajni postupak i to, u konačnici, rješenjem ovog suda, poslovni broj St-73/05 od 23. listopada 2006., to je predmetni postupak prekinut, a nastavljen je na prijedlog tužiteljice, u kojem ista tvrdi da je u stečajnom postupku prijavila tražbinu u iznosu od 168.540,00 kn, koja je u cijelosti osporena te je rješenjem St-73/05 od 26. veljače 2009., kojeg da je primila 5. ožujka 2009., upućena na nastavak prekinutog parničnog postupka radi utvrđenja osnovanosti tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 168.540,00 kn. Stoga je tužiteljica izvršila nužnu preinaku tužbe na način da zahtijeva utvrđenje osnovanosti tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 168.540,00 kn.

U daljnjem tijeku postupka tuženica je izjavila da ne raspolaže podacima o plaći tužiteljice koju je primala prije otkaza ugovora o radu, niti podacima o plaći koja je isplaćivana za radno mjesto na kojem je ista radila prije otkaza ugovora o radu.

Tužiteljica je dostavila presliku svoje radne knjižice te navela da iz iste proizlazi da je nakon otkaza ugovora o radu sklopljenog s prednikom tuženice radila kod drugih poslodavaca i to od 11. studenog 1999. do 13. siječnja 2000. kod poslodavca Inker d.d., od 27. studenog 2001. do 16. travnja 2005. kod poslodavca Sinkop d.d. te od 19. travnja 2005. do 31. svibnja 2006. kod poslodavca Čišćenje i njega putničkih vagona d.o.o. Osim toga, dostavila je obrazac PK-1 s podacima o plaći ostvarenoj kod poslodavca Čišćenje i njega putničkih vagona d.o.o. te dopis društva Inker d.d. s podacima o plaći tužiteljice u razdoblju dok je za istog radila.

U daljnjem tijeku postupka tužiteljica je izjavila da je prije otkaza ugovora o radu kod pravnog prednika tuženice radila na radnom mjestu obučar u montaži te je u ovršnom

postupku tražila vraćanje na to radno mjesto. Tvrdi da ne posjeduje ugovor o radu kojeg je sklopila s prednikom tuženice te da traži isplatu plaće u bruto iznosu za vrijeme dok nije radila odnosno eventualnu razliku između plaće koju je ostvarila kod drugih poslodavaca i plaće koju bi ostvarila kod prednika tuženice da je vraćena na rad. Iskazuje da je u prijavi tražbine zatražila isplatu plaće odnosno razlike u plaći za razdoblje od 1. veljače 1996. do otvaranja stečajnog postupka te priznanje radnog staža i plaćanje svih doprinosa za to razdoblje. Tvrdi da joj nije isplaćen nikakav iznos u okviru stečajnog postupka, niti kao trošak stečajnog postupka te predlaže provesti financijsko vještačenje radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva.

Na izričit upit suda da li je u stečajnom postupku prijavila i tražbinu zateznih kamata koje su tekle na neisplaćenu naknadu plaće, tužiteljica je izjavila da nije, već je prijavila neto iznos naknade u visini od 168.540,00 kn i sve doprinose na taj iznos, bez da je iste specificirala. Osim toga, na upit suda izjavila je da je plaća tužiteljice dospijevala petnaestog u mjesecu za prethodni mjesec.

Sud je službenim putem pribavio podatke Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje o prijavljenoj godišnjoj bruto plaći tužiteljice koju je ista ostvarila kod poslodavca Sinkop d.d., koji više ne postoji, u razdoblju od 27. studenog 2001. do 16. travnja 2005. (HZMO nije bio u mogućnosti dostaviti sudu podatke o mjesečnim iznosima bruto plaće tužiteljice kod navedenog poslodavca), podatke od Porezne uprave o neto i bruto plaći tužiteljice ostvarenoj kod poslodavca Sinkop d.d. i Inker d.o.o. (dostavljeni su PK-1/PK-2 obrasci) te podatke Državnog zavoda za statistiku o prosječnoj mjesečnoj neto plaći KV radnika u štavljenju i obradi kože, proizvodnji kovčega i torba, ručnih torbica, sedlarskih i remenarskih proizvoda i obuće u Republici Hrvatskoj u razdoblju od 1. veljače 1996. do 23. listopada 2006., što predstavlja prosječnu plaću radnika sličnog radnog mjesta na kojem je radila tužiteljica kod prednika tuženice prije otkaza ugovora o radu i slične kvalifikacije, s obzirom da navedeni zavod nije raspolagao podacima o prosječnoj plaći radnika istog radnog mjesta na kojem je radila tužiteljica prije otkazivanja ugovora o radu (radno mjesto obučara/pomoćnog radnika u montaži, s kvalifikacijom II. stupanj tehnološke struke – kožarski stručni radnik, smjer prerada kože).

Tijekom dokaznog postupka pročitana je pravomoćna i ovršna presuda Općinskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-861/96-20 od 2. ožujka 1998. (list 4. – 6. spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra za prednika tuženice (list 20. – 24., 32. – 40. i 49. – 59. spisa), presuda Općinskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-2286/05 od 4. siječnja 2007. (list 63. – 69. spisa), preslika radne knjižice tužiteljice (list 97. – 100. spisa), obrazac PK-1 s podacima o plaći ostvarenoj kod poslodavca Čišćenje i njega putničkih vagona d.o.o. za 2005. i 2006. (list 101. – 102. spisa), dopis Državnog zavoda za statistiku od 4. kolovoza 2011. (list 107. spisa), dopis društva Inker d.d. od 19. srpnja 2011. (list 108. spisa), dopis Državnog zavoda za statistiku od 24. listopada 2011. (list 115. spisa), dopis Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 24. listopada 2011. (list 116. spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-73/05 od 26. veljače 2009., o upućivanju tužiteljice na nastavak parničnog postupka radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine (list 127. spisa), prijava tražbine tužiteljice u stečajnom postupku vođenom nad prednikom tuženice (list 128. – 129. spisa), dopis Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 6. lipnja 2014. (list 138. spisa), pročitani spis Općinskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-861/96 (preslika u pomoćnom omotu), spis Općinskog suda u Zagrebu, poslovni broj Ovr-671/98 (preslika u pomoćnom omotu), izveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Ljupku Omaziću (list 156. – 202. spisa – prethodni nalaz i mišljenje, 219. – 220. spisa – usmeno izlaganje

Poslovni broj: 21. P-1704/15-29

vještaka, list 256. – 294. spisa – naknadni nalaz i mišljenje) te je pročitan dopis Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 30. ožujka 2016. o prijavljenim godišnjim bruto primicima tužiteljice kod poslodavca Sinkop d.d. (list 230. spisa), dopis Porezne uprave od 22. travnja 2016. s podacima iz PK-1/PK-2 obrasca koje joj je dostavio poslodavac Sinkop d.d. za tužiteljicu (list 231. spisa), dopis Državnog zavoda za statistiku od 18. svibnja 2016. s podacima o prosječnoj neto plaći KV radnika u štavljenju i obradi kože, proizvodnji kovčega i torba, ručnih torbica, sedlarskih i remenarskih proizvoda i obuču u Republici Hrvatskoj u razdoblju od 1. veljače 1996. do 23. listopada 2006. (list 236. spisa) i dopis Porezne uprave od 15. rujna 2016. s izlistima PK-1/PK-2 obrazaca koje su joj dostavili u pogledu plaće tužiteljice njeni poslodavci Sinkop d.d. i Inker d.d. (list 245. – 247. spisa).

Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev djelomičnoosnovan.

Predmet spora jest utvrđenje osnovanosti osporene tražbine tužiteljice po osnovi neisplaćene naknade plaće za vrijeme od kada je tužiteljica trebala biti vraćena na rad kod pravnog prednika tuženice, 10. veljače 1996., do otvaranja stečajnog postupka nad prednikom tuženice, 23. listopada 2006., kao tražbine I. višeg isplatnog reda.

Iz rješenja ovog suda, poslovni broj St-73/05 od 26. veljače 2009., proizlazi da je tražbina tužiteljice u iznosu od 168.540,00 kn u cijelosti osporena, iz razloga što se o istoj vodi parnica, iz razloga što se je tužiteljica nakon otkaza ugovora o radu sklopljenog s prednikom tuženice zaposlila kod drugog poslodavca te iz razloga što iz prijave nije jasno za koje razdoblje tužiteljica potražuje isplatu plaće, a za koje naknadu štete pa je tužiteljica upućena da u roku od 8 dana od primitka tog rješenja nastavi parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 168.540,00 kn.

Čitanjem spisa St-73/05 utvrđeno je da je tužiteljica, zastupana po punomoćnicima iz ovog postupka, primila navedeno rješenje 5. ožujka 2009., a kako je prijedlog za nastavak parnice podnijela 11. ožujka 2009., to je postupila sukladno uputi stečajnog suca unutar prekluzivnog roka, propisanog odredbom čl. 179. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj: 44/1996., 161/1998., 29/1999., 129/2000., 123/2003., 197/2003., 187/2004., 82/2006., 116/2010., 25/2012., 133/2012., 45/2013., dalje u tekstu: SZ).

Odredbom čl. 180. SZ-a određeno je da se u parnici utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

Iz prijave tražbine tužiteljice proizlazi da se ista odnosi na neisplaćene plaće u razdoblju od 1. veljače 1996. do otvaranja stečajnog postupka u iznosu od 160.000,00 kn te "priznanje radnog staža, tj. doprinosa za mirovinsko i invalidsko osiguranje" i troškove parničnog postupka u iznosu od 8.540,00 kn (7.000,00 kn uvećano za 1.540,00 kn po osnovi PDV-a).

Iz izvotka iz rješenja o ispitanim tražbinama proizlazi da je stečajni upravitelj osporio tražbinu tužiteljice u ukupnom iznosu od 168.540,00 kn, razvrstanu u I. viši isplatni red.

Poslovni broj: 21. P-1704/15-29

Tužiteljica tvrdi da je izvršila prijavu tražbine neto plaće u iznosu od 160.000,00 kn, bez zateznih kamata, s zahtjevom da joj se priznaju doprinosi.

Svaki stečajni vjerovnik dužan je, između ostalog, određeno navesti iznos tražbine koju prijavljuje u stečajnom postupku, jer samo tako određena tražbina može biti predmetom ispitivanja na ispitnom ročištu, a time i predmetom utvrđenja ili osporavanja.

Kako tužiteljica nije u prijavi određeno navela iznos doprinosa na i iz plaće koje potražuje, to u tom dijelu njena prijava niti nije mogla biti razmatrana pa se osporeni iznos od 168.540,00 kn odnosi isključivo na neto plaću (160.000,00 kn) i troškove predmetnog parničnog postupka nastale do otvaranja stečajnog postupka (8.540,00 kn).

Konačnim tužbenim zahtjevom, iz podneska od 30. travnja 2015., tužiteljica zahtijeva da se utvrdi osnovanom njena tražbina I. višeg isplatnog reda u iznosu od 168.540,00 kn (stavak I. petita), da se naloži tuženici isplatiti tužiteljici iznos od 168.540,00 kn (stavak II. petita) i da se naloži tuženici naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka s zateznim kamata (stavak III. petita).

Stavak I. tužbenog zahtjeva postavljen je u okviru procesnih mogućnosti stečajnog vjerovnika te odredbi čl. 180. SZ-a, međutim, stavak II. tužbenog zahtjeva nije dopušten, jer stečajni vjerovnici mogu ostvarenje svojih tražbina zahtijevati isključivo unutar stečajnog postupka, a u parnici je moguće samo utvrđivati osnovanost tražbina koje će se namirivati u stečajnom postupku, dok kondemnatorni tužbeni zahtjevi nisu dopušteni.

Stoga je tužbu valjalo odbaciti u odnosu na stavak II. tužbenog zahtjeva.

Među strankama je sporno koliko iznosi naknada plaće koju je tuženica bila dužna isplatiti tužiteljici za vrijeme od kada je Općinski sud u Zagrebu odredio njeno vraćanje na rad pa do otvaranja stečaja nad prednikom tuženice.

Predmetni postupak ostvarivanja zaštite i prava radnika započeo je 1999., slijedom čega će se na isti primjenjivati odredbe Zakona o radu (Narodne novine, broj: 38/1995., 54/1995., 65/1995., 102/1998., 17/2001., 82/2001., 114/2003., 142/2003., 123/2003., 30/2004., 68/2005., 94/2009., dalje u tekstu: ZR/95), osim ako odredbama Zakona o radu (Narodne novine, broj: 149/2009., 61/2011., 82/2012., 73/2013., dalje u tekstu: ZR/09) nije neko pravo za radnika povoljnije uređeno (čl. 297. ZR-a/09).

Odredbom čl. 85. st. 3. ZR-a/95 određeno je da radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojega je došlo krivnjom poslodavca ili uslijed drugih okolnosti za koje radnik nije odgovoran.

Kako tužiteljica nije radila u razdoblju od 10. veljače 1996. do zaključno otvaranja stečaja nad prednikom tuženice, 23. listopada 2006., krivnjom prednika tuženice kao poslodavca, uslijed donošenja nedopuštene odluke o otkazu ugovora o radu, to joj je tuženica za to razdoblje dužna isplatiti naknadu plaće.

U razdoblju od 11. studenog 1999. do 13. siječnja 2000. tužiteljica je bila zaposlena kod poslodavca Inker d.d., u razdoblju od 27. studenog 2001. do 16. travnja 2005. kod poslodavca Sinkop d.d., a u razdoblju od 19. travnja 2005. do 31. svibnja 2006. kod poslodavca Čišćenje i njega putničkih vagona d.o.o., slijedom čega za to razdoblje tužiteljici

pripada eventualna razlika između plaće koju je ostvarila kod tih poslodavaca i plaće koju bi ostvarila da je vraćena na rad kod prednika tuženice.

Tužiteljica je dostavila sudu obrasce PK-1 za 2005. i 2006. iz kojih je vidljivo koliku je plaću ostvarila na radu kod poslodavca Čišćenje i njega putničkih vagona d.o.o., dok su obrasci PK-1/PK-2 iz kojih su vidljivi podaci o plaći tužiteljice kod poslodavca Inker d.d. i Sinkop d.d. pribavljeni od Porezne uprave.

S obzirom da tuženica nije mogla sudu dostaviti podatke o tome koliku je plaću tužiteljica ostvarivala na radnom mjestu obučara u montaži, niti koliko je u utuženom razdoblju za poslove tog radnog mjesta isplaćivala drugim radnicima, a Državni zavod za statistiku obavijestio je sud da ne vodi evidenciju prosječne isplaćene plaće po zanimanjima, već po stupnju stručne spreme, sud je postojanje razlike plaće u razdoblju kada je tužiteljica radila kod drugih poslodavaca utvrđivao komparacijom tako ostvarene plaće i prosječne plaće radnika slične kvalifikacije kao i one koju ima tužiteljica.

Naime, iz radne knjižice tužiteljice proizlazi da je ista završila III. stupanj tehnološke struke – kožarski stručni radnik, smjer prerada kože, a Državni zavod za statistiku dostavio je sudu podatke o prosječnoj neto plaći KV radnika u štavljenju i obradi kože, proizvodnji kovčega i torba, ručnih torbica, sedlarskih i remenarskih proizvoda i obuće u Republici Hrvatskoj u razdoblju od veljače 1996. do listopada 2006., slijedom čega je financijskom vještaku dan nalog da utvrđuje razliku između plaće koju je tužiteljica ostvarila kod navedenih poslodavaca i plaće koju bi prosječan radnik te stručne spreme i na sličnim poslovima kao i tužiteljica ostvario u tom istom razdoblju.

Valja napomenuti da je vještaku dan zadatak da utvrdi koju bi plaću tužiteljica primila da je vraćena na rad kod prednika tuženica u razdoblju od 1. veljače 1996. do 23. listopada 2006., kada je nad tuženikom otvoren stečajni postupak, iako je tužiteljica u tužbi i kasnije tijekom postupka izričito navela da naknadu plaće potražuje tek od 10. veljače 1996., jer je tek s tim danom naloženo predniku tuženice da tužiteljicu vrati na rad, s toga će u odnosu na utvrđeni iznos neto plaće za veljaču 1996. nalaz vještaka biti korigiran odnosno iz utvrđenog iznosa plaće za veljaču 1996. utvrditi će se koliko bi tužiteljici pripadalo za dio tog mjeseca.

Osim toga, iako je vještaku naloženo da utvrdi i neto i bruto iznos plaće koji bi pripadao tužiteljici, tužiteljica je u stečajnom postupku određeno prijavila samo tražbinu po osnovi neto plaće te je samo neto plaća predmet utvrđivanja u ovom postupku, slijedom čega izračuni vještaka o bruto plaći tužiteljice neće biti uzeti u razmatranje.

Iz podataka Državnog zavoda za statistiku proizlazi da je prosječna neto plaća radnika slične stručne spreme i kvalifikacija koje ima tužiteljica u veljači 1996. iznosila 1.293,00 kn, a kako je veljača u toj godini imala 29 dana, a tužiteljica potražuje plaću tek od 10. veljače 1996., to bi tužiteljica da je radila u razdoblju od 10. do 29. veljače 1996. zaradila 891,65 kn ($20/29 = 0,6896 \cdot 1.293,00 \text{ kn} = 891,65 \text{ kn}$).

Vještak je izračunao da bi prema podacima Državnog zavoda za statistiku, o prosječnoj plaći KV radnika slične stručne spreme kao i tužiteljica, tužiteljica u 1996. (računajući razdoblje od 1. veljače do 31. prosinca 1996.) zaradila 14.932,00 kn neto, a kad se od tog iznosa odbije razmjerni dio neto prosječne plaće za razdoblje od 1. do 9. veljače 1996. u iznosu od 401,35 kn ($1.293,00 \text{ kn} - 891,65 \text{ kn} = 401,35 \text{ kn}$), proizlazi da bi tužiteljica da je vraćena na rad kod prednika tuženice u 1996. zaradila 14.530,65 kn neto.

Nadalje, iz nalaza i mišljenja financijskog vještaka proizlazi da bi, prema podacima Državnog zavoda za statistiku, o prosječnoj plaći KV radnika slične stručne spreme kao i tužiteljica, tužiteljica u 1997. zaradila 17.736,00 kn neto, u 1998. da bi zaradila 18.528,00 kn, u 1999. da bi zaradila 21.024,00 kn neto, u 2000. da bi zaradila 22.584,00 kn neto, u 2001. da bi zaradila 24.696,00 kn neto, u 2002. da bi zaradila 23.652,00 kn neto, u 2003. da bi zaradila 25.272,00 kn neto, u 2004. da bi zaradila 26.940,00 kn neto, u 2005. da bi zaradila 27.516,00 kn neto te u 2006., računajući do otvaranja stečajnog postupka, 23. listopada 2006., da bi zaradila 23.100,00 kn neto.

Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je tužiteljica u 1999. zaradila kod poslodavca Inker d.d. plaću u iznosu od 1.412,74 kn neto, slijedom čega tužiteljici za 1999. pripada razlika naknade plaće u iznosu od 19.611,26 kn (21.024,00 kn - 1.412,74 kn = 19.611,26 kn).

Nadalje, proizlazi da je tužiteljica u 2000. kod poslodavca Inker d.o.o. ostvarila neto plaću u iznosu od 2.426,16 kn, slijedom čega joj za 2000. pripada razlika naknade plaće u iznosu od 20.157,84 kn (22.584,00 kn - 2.426,16 kn = 20.157,84 kn).

Iz nalaza proizlazi da je tužiteljica u 2001. ostvarila neto plaću kod poslodavca Sinkop d.d. u iznosu od 264,62 kn, slijedom čega joj za tu godinu pripada razlika naknade plaće u iznosu od 24.431,38 kn (24.696,00 kn - 264,62 kn = 24.431,38 kn).

U 2002. tužiteljica je ostvarila kod poslodavca Sinkop d.d. plaću u iznosu od 18.443,10 kn, slijedom čega joj za tu godinu pripada razlika u iznosu od 5.208,90 kn (23.652,00 kn - 18.443,10 kn = 5.208,90 kn).

U 2003. tužiteljica je ostvarila kod poslodavca Sinkop d.d. plaću u iznosu od 21.096,35 kn, slijedom čega joj za tu godinu pripada razlika naknade plaće u iznosu od 4.175,65 kn (25.272,00 kn - 21.096,35 kn = 4.175,65 kn).

U 2004. tužiteljica je zaradila kod poslodavca Sinkop d.d. plaću u iznosu od 19.403,99 kn, slijedom čega joj za tu godinu pripada razlika naknade plaće u iznosu od 7.536,01 kn (26.940,00 kn - 19.403,99 kn = 7.536,01 kn).

U 2005. tužiteljica je zaradila kod poslodavca Sinkop d.d. i poslodavca Čišćenje i njega putničkih vagona d.o.o. ukupno 15.164,60 kn, slijedom čega joj za tu godinu pripada razlika naknade plaće u iznosu od 12.351,40 kn (27.516,00 kn - 15.164,60 kn = 12.351,40 kn).

U 2006. tužiteljica je kod poslodavca Čišćenje i njega putničkih vagona d.o.o. zaradila 10.504,27 kn neto, slijedom čega joj za tu godinu pripada razlika naknade plaće u iznosu od 12.595,73 kn (23.100,00 kn - 10.504,27 kn = 12.595,73 kn).

Dakle, tužiteljici pripada naknada plaće za razdoblje od 10. veljače 2006. do otvaranja stečajnog postupka nad prednikom tuženice, 23. listopada 2006., u ukupnom iznosu od 156.862,82 kn (14.530,65 kn + 17.736,00 kn + 18.528,00 kn + 19.611,26 kn + 20.157,84 kn + 24.431,38 kn + 5.208,90 kn + 4.175,65 kn + 7.536,01 kn + 12.351,40 kn + 12.595,73 kn = 156.862,82 kn).

Istaknuti prigovor zastare potraživanja tužiteljice je neosnovan.

2440

Poslovni broj: 21. P-1704/15-29

Naime, potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju za tri godine (čl. 131. ZR-a95).

Međutim, kad je prethodno vođena parnica radi utvrđenja nedopuštenosti odluke o otkazu ugovora o radu, navedeni zastarni rok za potraživanje naknade plaće koju je poslodavac dužan isplatiti radniku za vrijeme dok radnik nije radio njegovom krivnjom počinje teći u trenutku kada je sudska presuda kojom se odluka o otkazu utvrđuje nedopuštenom postala pravomoćnom (tako i VSRH, Revr 1454/10-2 od 12. kolovoza 2010.).

S obzirom da je presuda Općinskog suda u Zagrebu, poslovni broj Pr-861/96-20 od 2. ožujka 1998., postala pravomoćna 13. travnja 1999., a tužba u ovom predmetu podnesena je 25. studenog 1999., to zastara nije nastupila (čl. 361. st. 1., čl. 388. i čl. 392. st. 3. Zakona o obveznim odnosima /Narodne novine, broj: 53/1991., 73/1991., 3/1994., 7/1996., 112/1999., dalje u tekstu: ZOO/).

Budući da je tužiteljica po osnovi neto naknade plaće prijavila tražbinu u iznosu od 160.000,00 kn, a pripada joj po toj osnovi iznos od 156.862,82 kn, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanosti tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 3.137,18 kn.

Valja napomenuti da niti jedna od stranaka nije imala prigovora na nalaz i mišljenje financijskog vještaka, a kako je isti, u konačnici, izrađen sukladno zadatku kojeg mu je sud zadao, prema podacima koje je sud pribavio službenim putem i od stranaka te je isti logičan i razumljiv, a time i objektivno provjerljiv, isti prihvaća i sud.

Tužiteljica je predložila provesti dopunsko financijsko vještačenje kako bi se utvrdila razlika bruto plaće koja bi joj pripadala u utuženom razdoblju te kako bi se obračunale zatezne kamate koje pripadaju tužiteljici od dospijuća svakog iznosa naknade plaće do otvaranja stečajnog postupka.

Međutim, kako je vještak utvrdio koja bi razlika bruto plaće tužiteljice istoj pripadala, a što je s obzirom da tužiteljica nije niti prijavila plaću u bruto, već u neto iznosu, bilo nepotrebno te kako tužiteljica sama priznaje da nije prijavila u stečajnom postupku tražbinu po osnovi zateznih kamata, to je navedeni prijedlog odbijen kao nepotreban radi utvrđenja odlučnih činjenica u ovom postupku.

S obzirom da je tužiteljica u parnici uspjela s 98,04% tužbenog zahtjeva (156.862,82 kn/160.000,00 kn = 0,98039; iznos od 8.540,00 kn odnosi se na troškove parničnog postupka koji se ne uzimaju u obzir prilikom utvrđivanja vrijednosti predmeta spora, sukladno odredbi čl. 35. ZPP-a) odnosno da nije uspjela tek s razmjerno neznatnim dijelom tužbenom zahtjeva, u pogledu kojeg nisu nastali posebni troškovi, tužiteljici pripada naknada troškova parničnog postupka u cijelosti (čl. 154. st. 3. ZPP-a).

Tužiteljica je bila dužna troškove za radnje koje su poduzete do otvaranja stečajnog postupka nad prednikom tuženice (a iz povijesnog izvotka iz sudske registra proizlazi da su pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka nastupile tek donošenjem rješenja St-73/05 od 23. listopada 2006., sukladno odredbi čl. 88. st. 2. SZ-a) prijaviti u stečajnom postupku i iste ostvarivati kao stečajni vjerovnik, dok će troškove za radnje koje su poduzete nakon otvaranja stečajnog postupka ostvarivati kao vjerovnik stečajne mase (čl. 95. st. 3. SZ-a).

Tužiteljica nije specificirala na koje radnje se odnosi prijavljenih 8.540,00 kn po osnovi troškova parničnog postupka.

Do preinake tužbenog zahtjeva na utvrđenje osnovanosti tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 168.540,00 kn, vrijednost predmeta spora iznosila je 104.000,00 kn (vrijednost predmeta spora temeljem zahtjeva za isplatu iznosa od 44.000,00 kn zbraja se s vrijednosti predmeta spora zahtjeva za isplatu budućih novčanih davanja u mjesečnim iznosima od po 1.000,00 kn, počevši od 1. studenog 1999., koja se, sukladno odredbi čl. 36. ZPP-a, određuje u visini petogodišnjih davanja, dakle, $1.000,00 \text{ kn} \cdot 12 \text{ mjeseci} \cdot 5 = 60.000,00 \text{ kn}$).

Sukladno tom VPS-u, za radnje poduzete do otvaranja stečajnog postupka nad prednikom tuženice, tužiteljici bi pripadala naknada za tužbu u iznosu od 3.125,00 kn (Tbr. 7/1 i Tbr. 42 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /Narodne novine, broj: 142/2012., 103/2014., 118/2014., dalje u tekstu: OT/), za zastupanje na ročištu od 13. ožujka 2000. u iznosu od 625,00 kn (Tbr. 9/5 i Tbr. 42 OT-a), za zastupanje na ročištu od 20. listopada 2000. u iznosu od 625,00 kn (Tbr. 9/5 i Tbr. 42 OT-a), za zastupanje na ročištu održanom 12. ožujka 2001. u iznosu od 625,00 kn (Tbr. 9/5 i Tbr. 42 OT-a), za podnesak od 25. travnja 2001. u iznosu od 625,00 kn (Tbr. 8/3 i Tbr. 42 OT-a), za ročište od 17. lipnja 2002. u iznosu od 1.562,50 kn (Tbr. 9/2 i Tbr. 42 OT-a) i za ročište od 21. veljače 2003. u iznosu od 625,00 kn (Tbr. 9/5 i Tbr. 42 OT-a), što je ukupno 4.687,50 kn.

Tužiteljici nije priznat trošak sudske pristojbe za tužbu, jer se radi o radnom sporu, u kojemu je radnik oslobođen plaćanja sudskih pristojbi (čl. 16. st. 1. t. 3. Zakona o sudskim pristojbama /Narodne novine, broj: 74/1995., 57/1996., 137/2002., 125/2011., 112/2012., 157/2013., dalje u tekstu: ZSP/).

Nije joj priznat niti trošak sastava podnesaka od 28. ožujka 2000., 2. studenog 2000. i 10. travnja 2003., jer istima isključivo dostavlja ispravnu adresu prednika tuženice, a koju je bila dužna naznačiti već u tužbi ili prilikom poduzimanja neke druge radnje za koju joj je priznat trošak, bez da ju sud posebno poziva na dostavljanje ispravne adrese prednika tuženice kako bi se s istim uopće moglo raspravljati, stoga trošak sastavljanja tih podnesaka, kao i podnesaka od 4. prosinca 2001. i 12. kolovoza 2002., kojima isključivo požuruje postupanje suda, a koji ni na koji način nisu mogli utjecati na dinamiku poduzimanja radnji u ovom postupku, nisu bili potrebni za vođenje predmetne parnice, u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a.

Trošak zastupanja na svim ročištima održanim prije otvaranja stečaja je zatražen u previsokom iznosu, jer se na tim ročištima nije raspravljalo o glavnoj stvari, odnosno na istima se gotovo uopće nije raspravljalo, budući da su sva osim jednog odgođena prije početka raspravljanja, zbog neuredne dostave poziva predniku tuženice, a na jednom se je raspravljalo o procesnim pitanjima.

Kako je tužiteljica za parnične troškove nastale do otvaranja stečajnog postupka podnijela prijavu u iznosu od 8.540,00 kn, a osnovano je potraživanje naknade troškova u ukupnom iznosu od 4.687,50 kn, to je valjalo odbiti tužbeni zahtjev u dijelu kojim se traži utvrđenje osnovanosti tražbine tužiteljice I. višeg isplatnog reda u iznosu od 3.852,50 kn odnosno, promatravši ukupno s tražbinom za naknadu plaće, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev u dijelu kojim se traži utvrđenje osnovanosti tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 11.677,18 kn.

U odnosu na radnje poduzete nakon otvaranja stečajnog postupka, prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 160.000,00 kn, tužiteljici pripada naknada za ročište od 2. travnja 2007. u iznosu od 1.562,50 kn (Tbr. 9/2 i Tbr. 42 OT-a), za podnesak od 13. travnja 2007. u iznosu od 625,00 kn (Tbr. 8/3 i Tbr. 42 OT-a), za podnesak od 13. rujna 2007. u iznosu od 3.125,00 kn (Tbr. 8/1 i Tbr. 42 OT-a), za podnesak od 11. ožujka 2009. u iznosu od 3.125,00 kn (Tbr. 7/1 i Tbr. 42 OT-a), za ročište od 28. lipnja 2011. u iznosu od 3.125,00 kn (Tbr. 9/1 i Tbr. 42 OT-a), za podnesak od 19. srpnja 2011. u iznosu od 625,00 kn (Tbr. 8/3 i Tbr. 42 OT-a), za ročište od 13. listopada 2011. u iznosu od 3.125,00 kn (Tbr. 9/12 i Tbr. 42 OT-a), za ročište od 28. lipnja 2012. u iznosu od 3.125,00 kn (Tbr. 9/1 i Tbr. 42 OT-a), za ročište od 2. travnja 2014. u iznosu od 3.125,00 kn (Tbr. 9/1 i Tbr. 42 OT-a), za podnesak od 19. svibnja 2014. u iznosu od 625,00 kn (Tbr. 8/3 i Tbr. 42 OT-a), za ročište od 5. lipnja 2014. i 18. rujna 2014. u iznosima od po 3.125,00 kn (Tbr. 9/1 i Tbr. 42 OT-a), za predujam za financijsko vještačenje u iznosu od 5.000,00 kn, za podnesak od 30. travnja 2015. u iznosu od 3.125,00 kn (Tbr. 8/1 i Tbr. 42 OT-a), za ročište od 26. siječnja 2016. i 15. ožujka 2016. u iznosima od po 3.125,00 kn (Tbr. 9/1 i Tbr. 42 OT-a), za podnesak od 21. lipnja 2017. u iznosu od 3.125,00 kn (Tbr. 8/1 i Tbr. 42 OT-a) i za ročište od 14. rujna 2017. u iznosu od 3.125,00 kn (Tbr. 9/1 i Tbr. 42 OT-a), dakle, za troškove nastale nakon otvaranja stečajnog postupka tužiteljici pripada naknada u ukupnom iznosu od 49.062,50 kn.

Za podneske od 16. travnja 2009. i 24. travnja 2009. tužiteljici nije priznat trošak, jer se radi o požurnicama, koje nisu bile potrebne za vođenje predmetnog postupka (čl. 155. st. 1. ZPP-a).

Niti za podneske od 8. srpnja 2011. i 3. prosinca 2014. tužiteljici ne pripada naknada troškova, jer istima isključivo predlaže produljenje roka u kojem joj je sud naložio određeno postupanje, dakle, ti troškovi su joj nastali njenom vlastitom krivnjom pa iste ne može prevaliti na tuženika po načelu uspjeha u parnici.

Za podneske od 22. srpnja 2011., 6. rujna 2011., 16. rujna 2011., 21. listopada 2011. i 24. listopada 2011. tužiteljici ne pripada naknada troškova, jer uz iste dostavlja dokumentaciju koju je trebala dostaviti već uz tužbu (presliku radne knjižice, podatke o plaći ostvarenoj kod drugih poslodavaca i slično) odnosno ranije tijekom postupka, prilikom poduzimanja radnji za koje joj je priznata naknada troška te ponavlja već iznijete navode (predlaže provođenje financijskog vještačenja radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva islično), slijedom čega ti troškovi nisu bili potrebni za vođenje predmetne parnice, u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a.

Tužiteljici, zbog nepotrebnosti za vođenje postupka, nije priznata naknada niti za podnesak od 17. ožujka 2016., jer je punomoćnica tužiteljice morala znati već na prethodnom ročištu očitovati se na upit suda što je sve tužiteljica prijavila u stečajnom postupku odnosno je li prijavila naknadu plaće u bruto ili neto iznosu te je li prijavila zatezne kamate pa joj je trošak sastava predmetnog postupka nastao njenom vlastitom krivnjom, kao niti za podneske od 18. srpnja 2016. i 21. prosinca 2016., jer u istima tužiteljica daje nepotreban osvrt na dosadašnji tijek postupka.

Iz istog razloga tužiteljici nije priznata naknada niti za podneske od 15. prosinca 2014. i 18. prosinca 2014., budući da istima isključivo obavještava sud da je uplatila predujam za provođenje financijskog vještačenja, a do kojeg podatka je sud mogao doći i bez obavijesti stranke.

Pored toga, tužiteljici nije mogla biti priznata naknada troška sudske pristojbe za presudu, jer je tužiteljica oslobođena plaćanja sudskih pristojbi.

S obzirom da tužiteljica nije dokazala da joj je pribavljanje podataka od Državnog zavoda za statistiku uzrokovalo troškove u iznosu od 210,00 kn te s obzirom da su ti podaci u konačnici bili nepotrebni za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, jer se odnose na prosječnu plaću radnika srednje stručne sprema u Republici Hrvatskoj, a visina tužbenog zahtjeva određena je prema podacima o prosječnoj plaći KV radnika u kožarskoj industriji, tužiteljici nije mogla biti priznata naknada za taj trošak.

Nije joj priznata niti naknada za ročište od 6. veljače 2014., jer isto nije nikada održano, zbog bolesti suca, o čemu su stranke obaviještene telefonski, niti za ročište za objavu presude, jer taj trošak nije potreban za vođenje parnice, s obzirom da ako stranka koja je uredno pozvana na navedeno ročište na isto ne pristupi, može istog dana preuzeti sadržaj presude s e-oglasne ploče suda i na taj način na vrijeme biti upoznata s istom, kako bi u roku podnijela žalbu, a ukoliko nema namjere podnijeti žalbu, tada ionako ne bi mogla postići ovrhu presude bez otisnute potvrde pravomoćnosti i ovršnosti, a koja se iskazuje tek nakon proteka žalbenog roka, slijedom čega je stranka ponovno dužna pristupiti sudu nakon održavanja ročišta za objavu presude, kojom prigodom može preuzeti i službeni otpравак presude.

Stoga je preko iznosa od 49.062,50 kn do zahtijevanog iznosa od 93.162,50 kn (za troškove nastale nakon otvaranja stečajnog postupka), za iznos od 44.100,00 kn, zahtjev tužiteljice za naknadu troškova parničnog postupka valjalo odbiti kao neosnovan.

Tuženica nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka (čl. 154. st. 3. ZPP-a).

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 29. rujna 2017.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.

DNA:

- tužiteljici po punomoćnicima
- tuženici po punomoćnici

2444
10.10.2017.
Zajednički odvjetnički ured

TONČIĆ TOMISLAV

&

UREK IVICA

HR-Zagreb, Teslina 3/II

Tel.+3851/4873-155

Fax.+3851/4817-249

e-mail: odvjetnici-toncic-urek@zg.t-com.hr

Zagreb, 02. 10. 2017.

Naš znak:6288/O-mb

odvjetnica
Davorka Huljev
Miramarska 13D
10000 Zagreb

Poštovani,

Molimo Vas da Vaša stranka ASTRA d.o.o. u stečaju nesporni iznos osnovane tražbine te parnični trošak po presudi Trgovačkog suda Zagreb posl. oznaka PN-8044/99 za našu stranku gđu Višnjicu Ključević isplatiti na transakcijski račun punomoćnika Zajednički odvjetnički ured T.Tončić i I.Urek (OIB:02918257326) otvoren kod Privredne banke Zagreb d.d. broj

HR25 2340009-1360322541

te nam po tome dostavite presliku virmana ili specifikaciju iste na broj faxes: 01 /4817-249.

S poštovanjem,

O tome obavijest
ASTRA d.o.o. u stečaju
Nova Ves 11
10000 Zagreb

ODVJETNICI
Tomislav Tončić
&
Ivica Urek
ZAGREB, Teslina 3/II
Telefon: 4873-155, Fax: 4817-249

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

4. P-5133/08

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, po sucu toga suda Jasenki Rundek, u pravnoj stvari tužitelja GORKA VRGA, Zagreb, M. Trnine 28, OIB: 00316343477, kojeg zastupa punomoćnik Branimir Tuškan, odvjetnik, Zagreb, Ilica 117/1A, protiv tuženika ASTRA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Nova Ves 11, OIB: 56540909136, kojeg zastupa punomoćnica Davorka Huljev, odvjetnica, Zagreb, Miramarska 13D, radi 49.212,67 kn, dana 10. lipnja 2015.

riješio je

- I. Tužba je povučena.
- II. Nalaže se tužitelju da naknadi tuženiku troškove postupka u iznosu od 1.312,50kn u roku od 8 (osam) dana.

Obrazloženje

Rješenjem ovog suda br. P-4355/07 od 10.12.2007. utvrđeno je da se tužba smatra povučenom.

Protiv navedenog rješenja žalbu je uložio tužitelj te je Visoki trgovački sud rješenjem br. PŽ-2295/08 od 5.5.2008. ukinuo pobijano rješenje i predmet vratio na ponovni postupak.

U ponovnom postupku uredno pozvane stranke nisu pristupile na ročište kod ovog suda od 6.5.2015. i 10.6.2015. te se smatra da je tužba povučena sukladno članku 499. Zakona o parničnom postupku.

Odluka o trošku temelji se na članku 158. Zakona o parničnom postupku.

Tuženiku su dosuđeni troškovi za sastav podneska od 19.4.2010. u iznosu od 250,00 kn i pristupa na ročište od 3.7.2014. u iznosu od 1.000,00 kn, PDV-e u iznosu od 312,50kn, što ukupno iznosi 1.312,50 kn.

Visina nagrade za rad odvjetnika obračunata je sukladno odredbama Tbr. 7, Tbr. 9 i Tbr. 48 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12), a porez na dodanu vrijednost prema Zakonu o porezu na dodanu vrijednost (NN 22/12).

2446

Visina sudske pristojbe utvrđene je u skladu sa Zakonom o sudskim pristojbama (NN 157/13).

Slijedom obrazloženog sud je odlučio kao u izreci.

U Zagrebu 10. lipnja 2015.

S U D A C:
JASENKA RUNDEK

PRAVNA POUKA:

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od primitka rješenja, a ulaže se putem ovog suda u 2 primjerka za Sud i po 1 za svaku protivnu stranku.

DNA:

1. tužitelju osobno i po odvjetniku
2. tuženiku po odvjetniku
3. kal.

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

16-P-964/2009

ODLUKA JE PRAVOMOĆNA DANA 03. 07. 2014
Trgovački sud u Zagrebu
dne 09. 07. 2014
Sudac - Predsjednik
vjeća: [signature]

ODLUKA JE OVRŠNA DANA 03. 07. 2014
Trgovački sud u Zagrebu
dne 09. 07. 2014
Sudac - Predsjednik
vijeća: [signature]
22

PRESUDA

U ime Republike Hrvatske, Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Željku Mikoč u pravnoj stvari tužitelja ZAGREBAČKA TVORNICA OBUĆE d.o.o. Zagreb, Žitnjak bb, OIB 63926181004, protiv tuženika ASTRA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Nova Ves 11, OIB 56540909136, koga zastupa punomoćnica Davorka Huljev, odvjetnica iz Zagreba, Miramarska 13d, radi utvrđenja postojanja osporene tražbine, nakon zaključenja glavne rasprave dana 12. studenoga 2013. godine u prisutnosti punomoćnice tuženika Šarić Ane, odvjetničke vježbenice kod odvjetnice Davorka Huljev iz Zagreba, a u odsutnosti tužitelja, te danom objave presude 20. prosinca 2013. godine :

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev radi utvrđenja da je tražbina tužitelja kao stečajnog vjerovnika drugog isplatnog reda u iznosu od 6.934.702,74 kn osnovana, kao neosnovan.
- II. Nalaže se tužitelju da naknadi tuženiku parnične troškove u iznosu od 224.600,70 kn, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu St-73/2005 na ispitnom ročištu održanom dana 26. veljače 2009. godine stečajna upraviteljica tuženika osporila tražbinu stečajnog vjerovnika ZAGREBAČKE TVORNICE OBUĆE d.o.o. Zagreb, prijavljenu kao tražbinu drugog isplatnog reda u iznosu od 6.934.702,74 kn. Tužitelj u tužbi tvrdi da je njegova tražbina neosnovano osporena s obrazloženjem da za navedeni iznos potraživanja ne postoji faktura odnosno druga dokumentacija. Tužitelj tvrdi da se potraživanje tužitelja temelji na Ugovoru o zakupu poslovnog prostora od 28.10.1997. godine i Aneksa navedenom Ugovoru od 28.10.1999. godine. Tuženik je nakon isteka Ugovora o zakupu poslovnog prostora nastavio s korištenjem zakupljenog poslovnog prostora, a tužitelj se tome nije usprotivio, pa je temeljem čl. 546. st. 1. Zakona o obveznim odnosima došlo do prešutnog obnavljanja zakupa – temeljem kojeg se smatra da je sklopljen novi ugovor o zakupu neodređenog trajanja, pod istim uvjetima kao i prethodni.

U odgovoru na tužbu tuženik je u cijelosti osporio utuženo potraživanje navodeći da je za osporeni dio tražbine tužitelja nastupila zastara, da za istu nema pripadajućih faktura niti druge relevantne dokumentacije. Teret dokaza leži na tužitelju, a isti nije dokazao osnovanost svoje tražbine.

Na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 12. svibnja 2010. godine punomoćnica tužitelja obvezala se da će dostaviti dokaze u odnosu na osnovanost utuženog potraživanja, a što je tužitelju naloženo i raspravnim rješenjem s tog ročišta.

2448

Tužitelj u tijeku postupka, iako uredno pozivan, nije pristupao na ročišta, nije se više očitovao odnosno nije priložio odgovarajuće dokaze na koje se pozivao.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

S obzirom da tuženik u tijeku postupka nije dostavio dokaze o osnovanosti i visini svog potraživanja na koje se poziva, Ugovor o zakupu poslovnog prostora od 28.10.1997. godine, kao ni eventualno drugu odgovarajuću dokumentaciju, fakture kojima je tuženiku fakturirao zakup poslovnog prostora, to je sud ocijenio da su navodi u historijatu tužbe paušalni, kao takovi ničim dokazani, pa je tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

Stoga je temeljem čl. 325. st. 1. ZPP-a odlučeno kao u izreci presude.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, a tuženiku su dosuđeni zatraženi parnični troškovi za sastav odgovora na tužbu 59.670,00 kn (Tbr. 8. toč. 1.), za pristup na ročište 12.5.2010. i 12.11.2013. godine po 59.670,00 kn (Tbr. 9. toč. 1.), za pristup na ročište za objavu presude 500,00 kn (Tbr. 9. toč. 3.), na ime PDV-a 42.490,70 kn (23% - 27.448,20 kn; 25% - 15.042,50), te za sudsku pristojbu za odgovor na tužbu 2.600,00 kn, odnosno ukupno 224.600,70 kn

U Zagrebu, 20. prosinca 2013.

Predsjednik vijeća - sudac:
Željko Mikoč, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude, nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana po objavi presude, a ulaže se putem ovog Suda u 2 primjerka za Sud i po 1 za svaku protivnu stranku.

Za točnost otpredka
ovlašteni službenik
Jasna Mirt